AMM 85

การประชุมวิชาการเครือข่ายวิศวกรรมเครื่องกลแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 24 20-22 ตุลาคม 2553 จังหวัดอุบลราชธานี

การประยุกต์ใช้กล้องความร้อนรังสีอินฟราเรดในงานตรวจสอบรอยบัดกรี ท่อกับข้อต่อ Application of Thermal Infrared Camera in Non-destructive Testing of Brass Joint - Tube

<u>ธนิชย์ ศรีสำราญ</u>¹, ธีรพล ศรียุบล² และ อุดมเกียรติ นนทแก้ว¹*

ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกลและการบิน – อวกาศ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ บางชื่อ กรุงเทพ 10800 โทร (089)-833-7372, อีเมล์ Thanit_Srisamran@yahoo.co.th, tps@kmutnb.ac.th, unk@kmutnb.ac.th

บทคัดย่อ

ศึกษาวิธีการตรวจสอบรอยเชื่อมแบบใหม่ โดยนำกล้องความร้อนรังสีอินฟราเรดมาประยุกต์ใช้ในการตรวจสอบรอย บัดกรีท่อกับข้อต่อโดยใช้ร่วมกับเทคนิคการคำนวณ Thermography และศึกษาความสัมพันธ์ ของพารามิเตอร์ ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิ ปริมาณการถ่ายถ่ายโอนความร้อน การกระจายตัวของอุณหภูมิเฉลี่ยบนพื้นผิวท่อภายนอก ด้วยการให้ความร้อนกับผนังท่อด้านในแบบอิมพัลซ์ และทำการเปรียบเทียบผลที่ได้จากการคำนวณโดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูปกับผลที่ได้จากการทดลอง ทั้งแบบบัดกรีอย่างสมบูรณ์และแบบบัดกรีอย่างไม่สมบูรณ์ หลักการพื้นฐานในการวิเคราะห์ คือให้ความร้อนที่ผนังด้านในของท่อและทำการวัดอุณหภูมิที่ผิวด้านนอกของท่อ เมื่อเวลาผ่านไปหนึ่งวินาที เพื่อตรวจสอบการถ่ายโอนความร้อนผ่านรอยบัดกรี เนื่องจากคุณลักษณะการถ่ายโอน ความร้อนจะขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของการบัดกรี โดยพบว่าการบัดกรีอย่างสมบูรณ์จะมีการถ่ายโอนความร้อนที่ ดีกว่าการบัดกรีอย่างไม่สมบูรณ์ ที่ตำแหน่ง และเวลาเดียวกัน

Abstract

The study new means about check of Brass Joint–Tube, Application of Thermal Infrared Camera in Non-destructive Testing of Brass Joint–Tube. Use calculation of Thermography and Study about relation of another parameter such as quantity of thermal heat transfer enter to boundary solder, dissemination of average temperature on outside tube surface. give heat at inside tube surface by impulse system and compare result of calculation by computer program with result of experiment, both is perfect Brass Joint–Tube and imperfect Brass Joint–Tube.

1. บทนำ

ในปัจจุบันมีเทคโนโลยีการเชื่อมต่ออุปกรณ์หรือ ชิ้นงานเข้าด้วยกันหลายวิธีมีข้อดีแตกต่างกันไป สำหรับงานเชื่อมท่อหรือข้อต่อซึ่งเป็นชิ้นงานที่มีผนัง บางจะใช้วิธีการบัดกรีเป็นส่วนใหญ่ โดยจะทำการ บัดกรีรอบจุดต่อของท่อหรือบริเวณข้อต่อ ดังแสดงใน รูปที่1 การบัดกรีต้องการผู้ที่มีความชำนาญในการ บัดกรี จึงจะได้รอยบัดกรีที่สมบูรณ์ มีความสวยงาม แข็งแรง และไม่รั่วซึม แต่อย่างไรก็ตามขบวนการผลิต ในอุตสาหกรรมไม่มีเวลามากพอที่จะทำการบัดกรี

 2.3 เปรียบเทียบผลที่ได้จากแบบจำลองของระบบทาง ทฤษฏีกับผลที่ได้จากการทดลองจริง

3. ทฤษฏี

ในการวิเคราะห์ปัญหาการนำความร้อนโดยทั่วไป ้นั้น สมการการนำความร้อนที่ใช้มัจจะเขียนในรูปของ สมการเชิงอนุพันธ์ย่อยทั้งนี้ก็เนื่องจากอุณหภูมิ $T(r,\phi,z,t)$ เป็นฟังก์ชั่นของระบบพิกัด r,ϕ,z และ เวลา t ซึ่งได้มาจากกฎการอนุรักพลังงานหรือกฎข้อ ที่หนึ่งของเทอร์โมไดนามิกส์ โดยการทำสมดุล พลังงานในชิ้นวัสดุที่ความร้อนไหลผ่านด้วยการนำ ความร้อน โดยที่ผลการพาความร้อนและการแผ่รังสี ความร้อนในชิ้นวัสดุและส่วนที่เป็นโพรงอากาศภายใน ้นั้น ถือว่ามีค่าน้อยมากจนสามารถตัดทิ้งได้ อัตราการ ถ่ายเทความร้อนโดยการนำต่อหน่วยพื้นที่ หรือฟลักซ์ ความร้อนจะมีความสัมพันธ์กับการกระจายอุณหภูมิ ภายในก้อนวัตถุตามกฎการนำความร้อนของฟูเรีย (Fourier's Law) ในการหาฟลักซ์ความร้อนจากกฎ ้ดังกล่าว เราจำเป็นต้องทราบค่าความชั้นของอุณหภูมิ (Temperature Gradient) ซึ่งความชั้นของอุณหภูมิ ภายในทิศทางใดๆสามารถหาได้ ถ้าเรารู้การกระจาย ์ตัวของอุณหภูมิ (Temperature Distribution) โดยที่ การกระจายตัวของอุณหภูมิหาได้จากการแก้สมการ เชิงอนุพันธ์ย่อยสำหรับการนำความร้อนร่วมกับ เงื่อนไข (Boundary Condition) และเงื่อนไขเริ่มต้น (Initial Condition) ที่เหมาะสม สมการการถ่ายเท ้ความร้อนในระบบพิกัดทรงกระบอก โดยทั่วไปจะมี รูปแบบดังนี้

 $\frac{1}{r}\frac{\partial}{\partial r}\left(r\frac{\partial T}{\partial r}\right) + \frac{1}{r^2}\frac{\partial}{\partial \phi}\left(\frac{\partial T}{\partial \phi}\right) + \frac{\partial}{\partial z}\left(\frac{\partial T}{\partial z}\right) + q = \frac{1}{\alpha}\frac{\partial T}{\partial t}$ (1) สมการ (1) คือรูปทั่วไปของสมการ "Heat Diffusion Equation" ในระบบพิกัดทรงกระบอก ซึ่งเป็นสมการ พื้นฐานในการวิเคราะห์การนำความร้อน ซึ่งเมื่อเราแก้ สมการนี้จะได้ผลลัพธ์คือการกระจายอุณหภูมิ $T(r,\phi,z,t)$ คุณสมบัติของวัสดุทางวิศวกรรมที่มีอยู่ใน คู่มือการถ่ายเทความร้อนส่วนใหญ่มักเป็นประเภทเนื้อ เดียวกันและไอโซทรอปิก (Homogeneous and Isotropic) เช่น แก๊ส ของเหลว และของแข็ง ซึ่ง

อย่างพิถีพิถัน และผู้ทำการบัดกรีไม่มีความชำนาน งาน ดังนั้นปัณหาที่มักพบจากบัดกรีท่อกับข้อต่อคือ การการบัดกรีไม่เต็ม หรือเกิดโพรงภายใน ทำให้มี ผลกระทบต่อความแข็งแรงและการรั่วซึมบริเวณข้อต่อ การตรวจสอบรอยบัดกรี่มีหลายวิธีด้วยกัน เช่น การ ตรวจสอบรอยบัดกรีด้วยวิธี X-Ray ซึ่งค่อนข้าง อันตราย และต้องการผู้เชี่ยวชาญ การสุ่มชิ้นงานมาผ่า เพื่อตรวจดูรอยบัดกรีเป็นการตรวจสอบชิ้นงานแบบ ทำลายทำให้ไม่สามารถนำชิ้นงานนั้นมาใช้ได้อีก ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูง จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ ผู้วิจัยมีแนวคิดในการศึกษาวิธีการตรวจสอบรอย บัดกรีแบบใหม่ โดยนำกล้องความร้อนรังสีอินฟราเรด มาประยุกต์ใช้ในการตรวจสอบรอยบัดกรีท่อกับข้อต่อ โดยใช้ร่วมกับเทคนิคการบันทึกภาพของ Thermography และสร้างแบบจำลองทางไฟไนต์เอลิ เมนต์ของระบบเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ของ พารามิเตอร์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิปริมาณการถ่าย โอนความร้อน การกระจายตัวของอุณหภูมิเฉลี่ยบน ้พื้นผิวท่อภายนอก จากการให้ความร้อนกับผนังท่อ ด้านในแบบอิมพัลส์ ซึ่งคาดว่าจะช่วยลดปัญหาด้าน ้ค่าใช้จ่ายและอันตรายที่อาจเกิดจากการตรวจสอบรอย บัดกรีแบบเดิม

รูปที่ 1 การบัดกรีท่อกับข้อต่อ

2. วัตถุประสงค์

 2.1 เป็นการศึกษาเบื้องตันเกี่ยวกับกล้องความร้อน รังสีอินฟราเรด โดยนำมาประยุกต์ใช้ในการตรวจสอบ รอยบัดกรีท่อกับข้อต่อ

 2.2 สร้างแบบจำลองทางไฟในต์เอลิเมนต์ของระบบ และ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปจำลองแบบของระบบเพื่อ ทำการศึกษาความสัมพันธ์ทางพารามิเตอร์ต่าง ๆ

ตัวกลางแบบไอโซทรอปิกจะมีค่าการนำความร้อน (Thermal Conductivity), k เท่ากันทุกทิศทาง เมื่อ $\alpha = k/(\rho c_p)$ คือ ค่าการแพร่ความร้อน (Thermal Diffusivity) มีหน่วยเป็น m^2/s

4. วิธีดำเนินการทดลอง

การดำเนินการทดลองเราได้แบ่งออกเป็นสองส่วน ด้วยกันคือ ส่วนแรกเป็นสร้างแบบจำลองของระบบ แล้วใช้โปรแกรมสำเร็จรูปจำลองแบบของระบบ ส่วนที่ สองเป็นการทดลองจริง

4.1 สร้างแบบจำลอง 3 มิติ

สร้างแบบจำลอง 3 มิติ ของท่อหรือข้อต่อโดยมี ลักษณะเป็นชิ้นงานรูปทรงกระบอกซ้อนกัน 3 ชั้น ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปโดยท่อทรงกระบอกชั้นในมี รัศมีภายใน 4.25 มิลลิเมตร ความหนา 0.75 มิลิเมตร และมีความยาว 29.5 มิลลิเมตร ส่วนท่อทรงกระบอก ชั้นกลางมีรัศมีภายใน 5 มิลลิเมตร ส่วนท่อทรงกระบอก ชั้นกลางมีรัศมีภายใน 5 มิลลิเมตร ความหนา 0.3 มิลิ เมตร และมีความยาว 8 มิลลิเมตร และท่อ ทรงกระบอกชั้นนอกมีรัศมีภายใน 5.3 มิลลิเมตร ความหนา 1.2 มิลิเมตร และมีความยาว 20 มิลลิเมตร ดังแสดงในรูปที่ 3

และคุณสมบัติของวัสดุที่นำมาใช้ในการทดสอบคือ ท่อ เหล็ก(AISI 4000 Series Steel) นำมาต่อเกยกับท่อ เหล็ก(AISI 4000 Series Steel)เป็นการเตรียม ้ชิ้นงานที่ใช้ทดสอบ และทำการเชื่อมทั้งสองชิ้นงานเข้า ด้วยกัน โดยทำการบัดกรี่ด้วยลวดทองเหลือง(Red brass, UNS C2300) รอบข้อต่อท่อ ซึ่งบัดกรีชิ้นงาน เป็นสองลักษณะคือ ลักษณะที่1 การบัดกรีอย่าง สมบูรณ์เป็นการบัดกรีที่มีเนื้อทองเหลืองผสานระหว่าง ท่อทรงกระบอกชั้นนอกและชั้นในเต็มช่องว่างชั้นกลาง (เนื้อผสานทองเหลืองในการทดลองนี้เปรียบเทียบเป็น ท่อทรงกระบอกชั้นกลาง) และการอย่างบัดกรีไม่ สมบูรณ์เป็นการบัดกรีไม่เต็ม หรือเกิดโพรงภายในเนื้อ ทองเหลือง (สำหรับการทดลองนี้ได้กำหนดให้เกิด โพรงอากาศบริเวณท่อทรงกระบอกชั้นกลาง) ดังแสดง ในรูปที่ 4 หลังจากนั้นทำการคำนวณผลจากโปรแกรม สำเร็จรูป โดยนำคุณสมบัติของวัสดุที่ใช้ในการทดลอง มาที่ใช้ในการคำนวณ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงคุณสมบัติของวัสดุที่ใช้ในการทดลอง

ชนิดของวัสดุ	$k(W / m \cdot K)$	$C_p(J/kg \cdot K)$	$\rho(kg/m^3)$
AISI 400 Series Steel	48.1	473	7850
Red Brass, UNS C2300 (230 Brass), H00 Temper wire	159	380	8750
Air (at Temperature 298 K)	0.026	1005	1.18

โดยที่ k คือค่าสัมประสิทธิ์การนำความร้อน (Thermal Conductivity), C_P คือค่าความจุความ ความร้อนจำเพาะ (Thermal Conductivity) และ ho้คือค่าความหนาแน่น (Density) จากนั้นกำหนดให้ อุณหภูมิของสิ่งแวดล้อมรอบชิ้นงานมีอุณหภูมิ 25 ้องศาเซลเซียส แล้วให้ความร้อน 143 องศาเซลเซียส ที่บริเวณจุดที่1 จุดที่2 และจุดที่ 3 ซึ่งเป็นผิวด้านใน บริเวณข้อต่อของชิ้นงานทั้งแบบบัดกรีอย่างสมบูรณ์ และแบบบัดกรีอย่างไม่สมบูรณ์ดังแสดงในรูปที่ 5 ชิ้นงานจะได้รับความร้อนเป็นระยะเวลา 4 วินาทีแล้ว หยุดให้ความร้อน โดยบริเวณที่พื้นผิวที่ให้ความร้อนมี ขนาด 0.5 x 0.5 มิลลิเมตร กริดที่ใช้ในการคำนวณ การถ่ายโอนความร้อนเป็นกริดโครงส้าง(structured mesh) จากการทดลองวัดอุณหภูมิบริเวณข้อต่อที่ผิว ้ด้านนอกของวัสดุ เมื่อเวลาผ่านไป 1 วินาที ผลที่ได้ จากการคำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป พบว่า ลักษณะการถ่ายโอนความร้อนที่เกิดขึ้นภายในชิ้นงาน ของการบัดกรีอย่างสมบูรณ์จะสามารถถ่ายโอนความ ร้อนได้ดีกว่าชิ้นงานชิ้นงานที่บัดกรีอย่างไม่สมบูรณ์ เมื่อเวลาผ่านไป 1 วินาที ดังจะเห็นได้ว่าในรูปที่ 6 (ก) คือชิ้นงานที่มีการบัดกรีอย่างสมบูรณ์และมีลักษณะ การถ่ายโอนความร้อนที่ดีกว่าชิ้นงานที่มีการบัดกรี อย่างไม่สมบูรณ์ ในรูปที่ 6 (ข) ที่ตำแหน่งและเวลา เดียวกัน

รูปที่ 5 ลักษณะกริดบริเวณรอยต่อของชิ้นงาน

รูปที่ 6 ลักษณะการถ่ายโอนความร้อนชิ้นงานที่ถูกให้ ความร้อนที่จุดที่ 2 เมื่อเวลาผ่านไป 1 วินาที (ก) บัดกรีอย่างสมบูรณ์ (ข) บักรีอย่างไม่สมบูรณ์

4.2 ทำการทดลองกับชิ้นงานจริง

ส่วนที่สอง ทำการทดลองกับชิ้นงานจริงโดยนำชิ้นงาน มาผ่าออกให้เหลือ 1 ใน 4 จากชิ้นงานเดิมหรือให้มี รัศมี 90 องศา ของท่อทรงกระบอก เพื่อให้มีลักษณะ เหมือนแบบจำลองไฟในต์เอลิเมนต์และง่ายในการ ทดสอบและตรวจวัดอุณหภูมิ ดังแสดงในรูปที่ 7 ซึ่งมี ขนาดและคุณสมบัติของวัสดุเช่นเดียวกับแบบจำลอง ทางโปรแกรมสำเร็จรูป แล้วให้ความร้อน 143 องศา เซลเซียส ที่บริเวณผิวด้านในของชิ้นงานทั้งแบบบัดกรี อย่างสมบูรณ์และแบบบัดกรีอย่างไม่สมบูรณ์โดย ชิ้นงานจะได้รับความร้อนเป็นระยะเวลา 4วินาที โดยที่ พื้นผิวที่ให้ความร้อนมีขนาด 0.5 x 0.5 มิลลิเมตร จากนั้นทำการตรวจสอบอุณหภูมิที่บริเวณผิวด้านนอก

AMM 85

รูปที่ 7 ชิ้นงานจริงที่ใช้ในการทดลอง

ของซิ้นงานเมื่อเวลาผ่านไป 1 วินาที ด้วยกล้องความ ร้อนรังสีอินฟราเรด การวิเคราะห์การถ่ายโอนความ ร้อนของชิ้นงานทั้งแบบบัดกรีอย่างสมบูรณ์และแบบ บัดกรีอย่างไม่สมบูรณ์ในการทดลองจริง ได้ใช้เทคนิค การคำนวณThermography เข้ามาเกี่ยวข้องเพื่อให้ ได้ผลที่มีความถูกต้องและแม่นยำ ในรูปที่ 8 ได้แสดง การตรวจจับความร้อนที่บริเวณผิวด้านนอกของ ชิ้นงานโดยใช้กล้องตรวจสอบความร้อนรังสีอินฟราเรด และในรูปที่ 8 (ก) คือชิ้นงานที่มีการบัดกรีอย่าง สมบูรณ์และมีลักษณะการถ่ายโอนความร้อนที่ผิวนอก ของชิ้นงานดีกว่าชิ้นงานที่มีการบัดกรีอย่างไม่สมบูรณ์ ในรูปที่ 8 (ข) ที่ตำแหน่งและเวลาเดียวกัน

(ก) บัดกรีอย่างสมบูรณ์

(ข) บัดกรีอย่างไม่สมบูรณ์ รูปที่ 8 ชิ้นงานที่ถูกให้ความร้อนที่จุดที่ 3 เมื่อเวลา ผ่านไป 1 วินาที

5. ผลการทดลอง

เนื่องจากการบัดกรีอย่างไม่สมบูรณ์นั้นเป็นการ บัดกรีไม่เต็มหรือเกิดโพรงอากาศภายใน จึงมีค่าความ ต้านทานความร้อนมากกว่าการบัดกรีอย่างสมบูรณ์ และส่งผลให้อุณหภูมิที่ผิวด้านนอกของวัสดุแบบบัดกรี ไม่สมบูรณ์มีอุณหภูมิที่ผิวด้านนอก ของวัสดุแบบบัดกรีสมบูรณ์ที่ตำแหน่งและเวลา เดียวกัน โดยสามารถแสดงการเปรียบเทียบได้ ดัง แสดงในรูปที่ 9 ซึ่งเป็นกราฟเปรียบเทียบอุณหภูมิที่ ผิววัสดุของการบัดกรีอย่างสมบูรณ์กับการบัดกรีอย่าง ไม่สมบูรณ์ด้วยการคำนวณด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยกราฟเส้นสีแดงคือการบัดกรีอย่างไม่สมบูรณ์

รูปที่ 10 กราฟเปรียบเทียบอุณหภูมิทีผิววัสดุของ การบัดกรีอย่างสมบูรณ์กับการบัดกรีอย่างไม่สมบูรณ์ โดยการคำนวณจากกล้องความร้อนรังสีอินฟราเรด เมื่อเวลาผ่านไป 1 วินาที (ก) ให้ความร้อนจุดที่ 1 (ข) ให้ความร้อนจุดที่ 2 (ค) ให้ความร้อนจุดที่ 3

ส่วนผลที่ได้จากการใช้กล้องความร้อนรังสีอินฟราเรด ในการตรวจสอบการถ่ายเทความร้อนของชิ้นงานทั้ง แบบบัดกรีอย่างสมบูรณ์และแบบบัดกรีอย่างไม่ สมบูรณ์สามารถนำมาเขียนกราฟแสดงความแตกต่าง ของอุณหภูมิได้ ดังแสดงในรูปที่ 10 โดยกราฟเส้นสี น้ำเงินคือการบัดกรีอย่างสมบูรณ์ และกราฟเส้นสีแดง คือการบัดกรีอย่างไม่สมบูรณ์ ซึ่งจะเห็นได้ว่าผลกราฟ ทั้งการคำนวณด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปและผลกราฟ จำกการคำนวณจากกล้องความร้อนรังสีอินฟราเรดมี เส้นแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกันคือ เมื่อเวลาผ่านไป 1 วินาที หลังจากการให้ความร้อนอุณหภูมิของการ บัดกรีอย่างสมบูรณ์ ที่ตำแหน่งและเวลาเดียวกัน

6. สรุปผลการทดลอง

จากการทดลองให้ความร้อนแก่ชิ้นงานและทำการ ตรวจสอบรอยเชื่อม โดยนำกล้องความร้อนรังสี อินฟราเรดมาประยุกต์ใช้ในการตรวจสอบรอยบัดกรี ท่อกับข้อต่อโดยใช้ร่วมกับเทคนิคการคำนวณ Thermography และนำมาเปรียบเทียบผลการคำนวณ

รูปที่ 10 กราฟเปรียบเทียบอุณหภูมิทีผิววัสดุของ การบัดกรีอย่างสมบูรณ์กับการบัดกรีอย่างไม่สมบูรณ์ โดยการคำนวณด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเมื่อเวลาผ่าน

- ไป 1 วินาที
- (ก) ให้ความร้อนจุดที่ 1
- (ข) ให้ความร้อนจุดที่ 2
- (ค) ให้ความร้อนจุดที่ 3

โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สามารถสรุปผลได้ว่าการ เกิดโพรงอากาศในชิ้นงานหรือการบัดกรีไม่เต็ม มีผล ต่อการถ่ายเทความร้อนในชิ้นงาน ซึ่งสามารถ พิจารณาได้จากกราฟกราฟเปรียบเทียบอุณหภูมิผิว วัสดุของการบัดกรีอย่างสมบูรณ์กับการบัดกรีอย่างไม่ สมบูรณ์ในรูปที่ 9 และรูปที่ 10 โดยจะพบว่ากราฟทั้ง สองมีแนวโน้มเดียวกันคืออุณหภูมิที่ผิวด้านนอกของ การบัดกรีอย่างสมบูรณ์จะสูงกว่าอุณหภูมิของการ บัดกรีอย่างไม่สมบูรณ์ เพราะชิ้นงานที่บัดกรีอย่างไม่ สมบูรณ์นอกจากจะมีค่าความต้านทานที่ผิวสัมผัสแล้ว ยังมีค่าความต้านทานเนื่องมาจากโพรงอากาศหรือ ช่องว่างที่เกิดขึ้น จึงทำให้ยากที่จะถ่ายโอนความร้อน ผ่านช่องว่างที่เกิดขึ้น เนื่องจากความต้านทานของ อากาศที่มีค่ามากกว่าค่าความต้านทานของทองเหลือง ดังนั้นเมื่อวัดค่าความร้อนที่ผิวด้านนอกที่ตำแหน่งและ เวลาเดียวกันจึงทำให้การบัดกรีอย่างสมบูรณ์มีค่า มากกว่าที่ตำแหน่งและเวลาเดียวกัน จากการสรุปตั้ง ต้นจึงเห็นว่ามีความเป็นไปได้ที่จะใช้วิธีการตรวจสอบ รอยเชื่อมแบบใหม่ด้วยกล้องตรวจสอบความรังสึ อินฟราเรด

7. เอกสารอ้างอิง

7.1 บทความจากวารสาร (Journal)

[1] Maryna Speka, Simone Mattei, Michel Pilloz and Mariana Ilie, 2007. The infrared thermography control of the laser welding of amorphous polymers, NDT&E international, Elsevier.

[2] Wui-wai Cheng and Chakravarti Madhusudana, 2006,Effect of electroplating on the thermal conductance of fin-tube interface, Applied Thermal Engineering, Elsevier.

[3] ปริยสุทธิ์ วัฒนธรรม และ ณรงค์เดช พัฒนไพบูลย์, 2550, การศึกษาประสิทธิภาพของโลหะบัดกรีที่มี ส่วนผสมของเงิน ในการบัดกรีเหล็กกล้าไร้สนิม ออสเตนนิติก 304 ด้วยกระบวนการบัดกรีแข็งด้วย กระแสเหนี่ยวนำ, การประชุมวิชาการข่ายงาน วิศวกรรมอุตสาหการ, 24-26 ตุลาคม 2550 7.2 หนังสือ

- Frank P. Incropera and David P. De Witt, 1990. Fundamentals of Heat and Mass Transfer, John Wiley & Sons, Singapore.
- [2] C.V. Madhusudana, 1996. Thermal Contact Conductance, Springer, U.S.A.
- [3] D. Poulikakos, 1994. Conduction Heat Transfer, Prentice-Hall International,Inc.U.S.A.
- [4] Maryna Speka, Simone Mattei, Michel Pilloz and Mariana Ilie, 2007. The infrared thermography control of the laser welding of amorphous polymers, NDT&E international.